

Tanckar vid vice krono
befallningsmannens,
högaktad herr Berndt Adrian
Gadd...

Indrén, Nathanael

*1700-1829 81 Cbza 1769 Gadd, Berndt
Adrian*

T a n c k a r

Vid

Vice Krono Befallningsmannens,

H ö g a k t a d

H E R R

BERNDT ADRIAN GADDS

Dödeliga fränfälle,

Den 21. Februarii År 1769.

Yttrade

af

En förjande vän

Nathanaël Indrén.

ÅBO Tryckt hos JOH. C. FRENCKELL.

T a n c k a r
vii
Vice Kiono Betsinnungsmannas
M o g a k i a d
H E R R
BERNDT ADRIAN GADDS
Dödeliga förfälska,
Den 22. Februarii År 1789.
Yrads
at
En löjande vån
Nattens Inden.
—
ÅBO Tryckt hos JOH. C. FRENCKELL.

Min tancka sig i sorg, och håpen ångflan
fåncker,
Som nöjet platt förstör och hjertats inre kråncker,
När jag den bräcklighet afbildar för min själ,
Som gör vår lefnad kort och ofs i tiden quål.

Så snart vi dagen sedt, och börja til at andas,
Vårt lif med idel sorg och vedermöda blandas,
Vi ha' knapt runnit up och något tänka lärdt,
För'n dödsfens mörcka natt vårt kotta lif förtärdt.

Den timma som vi giordt vårt insteg uti världen,
Strax skyndar på vårt slut och på den sista färden,
Vårt timglas rinner ut, med hastig fart och snäll,
Wi nalckas steg på steg till lifvets sista quål.

Du sälla Döda som din vandrings tid har lyktadt,
Och i din Ålders våhr till evigheten flyktadt,
Din tida bortgång mig på desse tanckar för,
Din saknad i mitt bröst, en ömsint känning gör.

Det

Det loford hvarmed dig, din samtid har begåfvat,
Jag tror Din eftervärld ock billigt dig utlåfvat;
I mot-och medgång du, förnögdger med din lott,
Alt efter Himlens skick, med lydigt hjerta gått.

Så far då Ånglasnåll de fällas tal at öka,
Din kropp i jordens grus en hvilostad vi föka,
Vår tancka följer dig, til Himmla hvalfvet opp,
Dit glada möte där, uplifva skall vårt hopp.
